

цата. Владко благодари на Бога, че има здрави очи, ржце и крака. Защото той много

пжти бѣ срещалъ по улицитѣ слѣпи, сакати, безъ ржце и крака да просятъ. Колко сж нещастни тѣ! Той благодари, че винаги има съ какво да сенахрани! А колко много деца нѣматъ ни корица хлѣбецъ въ кжщи.

Молитвата на Владко бѣше много дълга и сърдечна, защото за много нѣща той трѣбваше да благодари на Бога. Когато завърши той цѣлуна майка си и татко си и каза:

— Колко много ми е далъ добриятъ дѣдо Господь! Колко съмъ щастливъ! И колко много трѣбва да Му благодаря!

Малки читатели вие молите ли се на Бога? Благодарите ли Му за всичко?

Хр.

Обидата

Храбриятъ рицарь Хилдебрандъ билъ жестоко обиденъ отъ рицаря Бруно. Силенъ гнѣвъ пламналъ въ сърдцето му, и той не можалъ да дочака да се съмне, за да отмъсти кърваво на врага си. Цѣлата нощъ той прекаралъ безъ сънь и едва що почнало

да се разсъмва, препасалъ меча и се отправилъ къмъ Бруно.

Но тъй като било още много рано, то той влѣзълъ въ църквата, която била на пжтя му, седналъ и почналъ да гледа образитѣ, които били по стенитѣ и които се освѣтлявали отъ сиянието на утрин-